

"מיין קאמפף" יוצא לאור מחדש

הדפסתו המחודשת של הספר עוררה כצפוי תגובות בעד ונגד, אך מסתבר שגם בישראל יצאו לאור פרקים נבחרים של הספר כבר ב-1994

את רעיונותיו הגה היטלר מהתא שבו היה כלוא במהלך 1924, באשמת נסיון להפיכה נגד הרפובליקה. היטלר, אז עדיין עסקן פוליטי צעיר ולא מאד מוכר, אך עם כשרון נאום מזהיר, כשרון שרק הלך והשיג תכלל עם השנים, נשלח לרצות 11 חודשי מאסר בטירת לנדסברג בבוואריה. לא היה זה מאסר מהסוג שרגילים אולי לדמיין: תא אבן צר בראש מגדל גבוה או צינוק מעופש עמוס שלשלאות. לא ולא. למעשה היה זה יותר סוג של מעצר בית בתנאי דה לוקס בתוך מתחם מרוהט ומרווח שבו התהלך לו היטלר בחגיגות, והכתיב את רעיונותיו והגיגיו למזכירו האישי, **רודולף הס**.

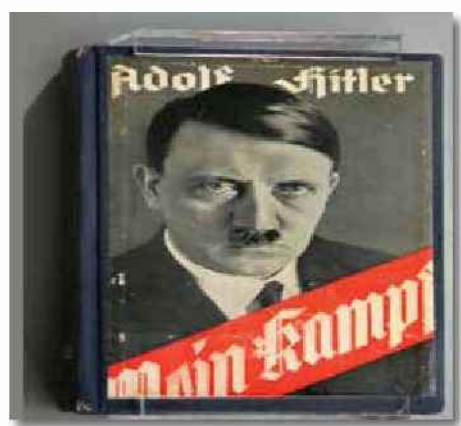
חלקים נרחבים מהספר מביאים את פרשנותו של היטלר למאורעות אשר הובילו לקריסתה של גרמניה במלחמת העולם הראשונה. המהדורה העברית נפתחה בפרק 7, ובו הסיפור המפורסם בו מתאר היטלר כיצד נפגע במהלך שירותו הצבאי מפגיעה של פצצת גז חרדל, והתעוור למשך מספר שבועות. יש חוקרי היסטוריה רבים שמוכנים להישבע כי אותה פגיעה היא זו שהולידה את השיגעון והטירוף במוחו של היטלר הצעיר. ואולם, בשנים האחרונות, במיוחד עם צאת הביוגרפיה המצוינת שפרסם **איאן קרשו**, מהגדולות והמקיפות בביוגרפיות שפורסמו על היטלר אי פעם, טענה זו נפסלה על הסף. על דבר אחד כולם מסכימים, פגיעה זו והימים הארוכים שבילה היטלר החייל הפצוע במיטתו בבית החולים, העצימו את הלהט ואת תחושת השליחות באישיותו מעורערת. היטלר עצמו ממהר להסביר: "...הפחד מפני עיוורון ייאש אותי לגמרי, ואז, כהלום רעם שמעתי את קול מצפוני: נבזה עלוב שכמותך, אתה מיילל, בזמן שאלפים נאנקים תחת עול הקשה פי מאה משלך. ואכן, נשאתי בהכנעה אילמת את אשר הועיד לי גורלי..."

חשוב ללמד אותו במיוחד לנוכח עליית הפופולאריות של הימין הקיצוני בגרמניה. "קריאה ביקורתית של 'מיין קאמפף' היא אנטיזה של אנושיות חופש ופתיחות לעולם מול התכנים של הספר, והיא יכולה לחזק את ההתנגדות לסכנות ולפיתויים האלה", אמר.

פרקים מתוך "מיין קאמפף" יוצאו לאור גם בישראל

בשנת 1994 הוציאה לאור הוצאת אקדמון פרקים מתוך הספר. המיתוס הרווח הוא ש"מיין קאמפף" (בעברית: מאבק, מלחמת), מעולם לא תורגם לעברית. זו טעות נפוצה ששוגות בה גם מנהלות ותיקות ומנוסות בחנויות הספרים. למען האמת, הספר, או ליתר דיוק חלקים ממנו, תורגמו במהלך השנים לצורכי עיון ומחקר עד שלבסוף זכו לתרגום מסודר של **דן ירון**, בעידודם ובפיקוחם המדעי של פרופ' **משה צימרמן** וד"ר **עודד היילברונר**. הספרון הודפס בכמה מאות עותקים בכריכה שחורה רכה, ושוגר לספריות אקדמיות שונות. הספר לא תומחר ומעולם לא זכה להפצה ברשתות הספרים הגדולות למעט תקופה קצרה שנמכר בהוצאה לאור של משרד הביטחון בתל אביב. זו הסיבה שהוא נחשב נדיר יחסית עד כי רבים מטילים מעט ספק בקיומו בעברית. מיותר להזכיר שרשימת ההמתנה באוניברסיטאות, של סטודנטים הלהוטים להניח עליו את היד, היא ארוכה כמעט כמו תור הנרשמים לאודישנים של כוכב נולד. אכן בישראל של היום, **היטלר** מסתמן כמותג מסקרן ביותר, שקסמו השטני ממשיך למשוך אליו כבמטה קסם, אלפי קוראים, חלקם דור רביעי לשואה.

ב-1 בינואר פגה תקופת שמירת הזכויות על פרסום "מיין קאמפף" של אדולף היטלר שהוחזקו עד כה בידי ממשלת בוואריה. המכון להיסטוריה של מינכן, בירת בוואריה, עומד להוציא לאור מהדורה מוערת של הספר עם כ-3,500 הערות של היסטוריונים וחוקרים. הספר, בו מפרט **אדולף היטלר** את האידיאולוגיה האנטישמית שלו, לא הודפס בגרמניה מאז השואה. שר המשפטים הגרמני, **הייקו מאס**, אמר כי רשויות המשפט בארצו יפעלו למנוע שימוש בפרסום מחדש של הספר "מיין קאמפף" לצורך הסתה. לדבריו, "איסור הפרסום אינו עניין פשוט, אך יש לעשות הבחנה בין סוגיית הזכויות על פרסום הספר לסוגיית ההסתה. מערכת המשפט תיאבק בכל הקשור להסתה". בה בעת קרא ארגון המורים בגרמניה להכליל את המהדורה החדשה של "מיין קאמפף" בתוכנית הלימודים בבתי הספר התיכוניים, במטרה "לחסן" את הנוער מפני קיצוניות פוליטית.

שרלוט קנובלוך, ראש הקהילה היהודית בגרמניה, הביעה התנגדות נחרצת לרעיון. לטענתה שימוש ב"מתקפה אנטישמית חריפה" כחומר לימוד יהיה חוסר אחריות. דובר המפלגה הסוציאל-דמוקרטית לענייני חינוך, **ארנסט דייטר רוסמאן**, תמך בקריאת ארגון המורים ואמר כי "מיין קאמפף" הוא אומנם "ספר נורא ומפלצתי", אך לדבריו